

11.1.2011

B7-0022/2011

REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS

iesniegts, pamatojoties uz jautājumu B7-0807/2010 – 0212/2010, uz ko sniedz mutisku atbildi,

saskaņā ar Reglamenta 115. panta 5. punktu

par pagaidu ekonomisko partnerattiecību nolīgumu starp Eiropas Kopienu un Klusā okeāna valstīm

David Martin, Vital Moreira

Starptautiskās tirdzniecības komitejas vārdā

Eiropas Parlamenta rezolūcija par pagaidu ekonomisko partnerattiecību nolīgumu starp Eiropas Kopienu un Klusā okeāna valstīm

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā 2003. gada 25. septembra rezolūciju par Pasaules Tirdzniecības organizācijas 5. Ministru konferenci Kankūnā¹, 2005. gada 12. maija rezolūciju par Dohas sarunu kārtas novērtējumu pēc PTO Ģenerālpadomes 2004. gada 1. augusta lēmuma², 2005. gada 1. decembra rezolūciju par gatavošanos Pasaules Tirdzniecības organizācijas 6. Ministru konferencei Honkongā³, 2006. gada 23. marta rezolūciju par ekonomisko partnerattiecību nolīgumu (EPN) ietekmi uz attīstību⁴, 2006. gada 4. aprīļa rezolūciju par Dohas sarunu kārtas izvērtējumu pēc PTO Ministru konferences Honkongā⁵, 2006. gada 1. jūnija rezolūciju par tirdzniecību un nabadzību: tirdzniecības politiku izstrāde, lai nodrošinātu tirdzniecības maksimālu ieguldījumu nabadzības mazināšanā⁶, 2006. gada 7. septembra rezolūciju par Dohas Attīstības programmas (DAP) sarunu apturēšanu⁷, 2007. gada 23. maija rezolūciju par ekonomisko partnerattiecību nolīgumiem⁸, 2007. gada 12. decembra rezolūciju par ekonomisko partnerattiecību nolīgumiem⁹, 2008. gada 5. jūnija rezolūciju par priekšlikumu Padomes regulai par vispārējo tarifa preferenču sistēmas piemērošanu laikposmam no 2009. gada 1. janvāra līdz 2011. gada 31. decembrim, un ar ko groza Regulu (EK) Nr. 552/97, (EK) Nr. 1933/2006 un Komisijas Regulu (EK) Nr. 964/2007 un (EK) Nr. 1100/2006¹⁰ un 2009. gada 25. marta rezolūciju par pagaidu partnerattiecību nolīguma noslēgšanu starp Klusā okeāna valstīm, no vienas puses, un Eiropas Kopienu, no otras puses¹¹,
- ņemot vērā pagaidu ekonomisko partnerattiecību nolīgumu starp Eiropas Kopienu, no vienas puses, un Klusā okeāna valstīm, no otras puses,
- ņemot vērā partnerattiecību nolīgumu starp Āfrikas, Karību jūras reģiona un Klusā okeāna (ĀKK) valstu grupas locekļiem, no vienas puses, un Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no otras puses, kas noslēgts 2000. gada 23. jūnijā Kotonū (Kotonū nolīgums),
- ņemot vērā Padomes 2007. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 1528/2007, ar ko dažu tādu valstu izcelsmes izstrādājumiem, kuras ietilpst Āfrikas, Karību jūras reģiona un

¹ OV C 77 E, 26.3.2004., 393. lpp.

² OV C 92 E, 20.4.2006., 397. lpp.

³ OV C 285 E, 22.11.2006., 126. lpp.

⁴ OV C 292 E, 1.12.2006., 121. lpp.

⁵ OV C 293 E, 2.12.2006., 155. lpp.

⁶ OV C 298 E, 8.12.2006., 261. lpp.

⁷ OV C 305 E, 14.12.2006., 244. lpp.

⁸ OV C 102 E, 24.4.2008., 301. lpp.

⁹ OV C 323 E, 18.12.2008., 361. lpp.

¹⁰ OV C 285 E, 26.11.2009., 126. lpp.

¹¹ OV C 117 E, 6.5.2010., 118. lpp.

- Klusā okeāna (ĀKK) valstu grupā, piemēro režīmu, kas paredzēts nolīgumos, ar ko izveido ekonomisko partnerattiecību nolīgumus vai kuru rezultātā notiek to izveide¹,
- ņemot vērā Komisijas 2007. gada 23. oktobra paziņojumu par ekonomisko partnerattiecību nolīgumiem (COM(2007)0635),
 - ņemot vērā Vispārējo vienošanos par tarifiem un tirdzniecību (*GATT*) un jo īpaši tās XXIV pantu,
 - ņemot vērā PTO ministru konferences 4. sesijas ministru deklarāciju, ko pieņēma 2001. gada 14. novembrī Dohā,
 - ņemot vērā PTO ministru konferences 6. sesijas ministru deklarāciju, ko pieņēma 2005. gada 18. decembrī Honkongā,
 - ņemot vērā Tirdzniecības atbalsta darba grupas ziņojumu un ieteikumus, ko PTO Ģenerālpadome pieņēma 2006. gada 10. oktobrī,
 - ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas 2000. gada 8. septembra Tūkstošgades deklarāciju, kurā izvirzīti Tūkstošgades attīstības mērķi (TAM), ko starptautiskā sabiedrība noteikusi par kritērijiem nabadzības izskaušanai,
 - ņemot vērā ĀKK un ES Apvienotās parlamentārās asamblejas 2007. gada 22. novembrī Kigali (Ruandā) pieņemto deklarāciju,
 - ņemot vērā 2006. gada 14. decembra rezolūciju par situāciju Fidžī², kurā Eiropas Parlaments stingri nosodīja to, ka Fidžī bruņotie spēki ir pārņēmuši varu,
 - ņemot vērā ANO Cilvēktiesību padomes 103 ieteikumu katalogu, kas tika publiskots 2010. gada 23. martā darba grupas ziņojumā par Vispārējo regulāro pārskatu, un ņemot vērā Fidžī valdības 2010. gada 10. jūnija oficiālo atbildi, kurā teikts, ka jau sen pieprasītās un bieži atliktās vēlēšanas tagad tiek plānotas 2014. gadā un ka šis datums nav diskutējams,
 - ņemot vērā 2010. gada XXX decembra jautājumus Komisijai un Padomei par pagaidu ekonomisko partnerattiecību nolīguma starp Eiropas Kopienu, no vienas puses, un Klusā okeāna valstīm, no otras puses, noslēgšanu (O-0000/2010 – B7-0000/2010, O-0000/2010 – B7-0000/2010),
 - ņemot vērā Reglamenta 115. panta 5. punktu un 110. panta 2. punktu,
- A. tā kā, sākot ar 2008. gada 1. janvāri, Eiropas Savienības un ĀKK valstu līdzšinējās tirdzniecības attiecības vairs neatbilst PTO noteikumiem, jo šīs attiecības ĀKK valstīm, nepiemērojot savstarpīguma principu, nodrošināja labvēlīgāku piekļuvi ES tirgiem;
- B. tā kā EPN atbilst PTO noteikumiem, un šo nolīgumu mērķis ir atbalstīt reģionālo integrāciju un labvēlīgi ietekmēt ĀKK valstu ekonomikas pakāpenisku integrāciju pasaules ekonomikā, tādējādi veicinot šo valstu ilgtspējīgu sociālo un ekonomisko izaugsmi un sekmējot kopējos centienus izskaust nabadzību minētajās valstīs;

¹ OV L 348, 31.12.2007., 1. lpp.

² OV C 317 E, 23.12.2006., 898. lpp.

- C. tā kā EPN ir jāizmanto, lai veidotu ilgtermiņa attiecības, kurās tirdzniecība sekmē izaugsmi;
- D. tā kā nolīgumam pievienotajā cukura protokolā secīgu Kotonū konvenciju ietvaros un Kotonū nolīgumā ir paredzēti prognozējami ienākumi mazām Klusā okeāna valstīm, kuru diversifikācijas iespējas lauksaimniecības nozarē ir ierobežotas,
- E. tā kā pagaidu ekonomisko partnerattiecību nolīgumi (PEPN) ir preču tirdzniecības nolīgumi, kas palīdz novērst tirdzniecības pārtraukšanu starp ĀKK un ES;
- F. tā kā pašreizējā finanšu un ekonomikas krīze liecina, ka tirdzniecības politika jaunattīstības valstīm būs nozīmīgāka nekā jebkad agrāk;
- G. tā kā līdz šim no ĀKK Klusā okeāna valstīm tikai Papua-Jaungvineja un Fidži Salu Republika ir parafējušas PEPN (2009. gada beigās); tā kā uz visām pārējām ĀKK valstīm attiecas vai nu iniciatīva „Viss, izņemot ieročus”, kas dod piekļuvi ES tirgum bez muitas un bez kvotām, vai arī parastā ES vispārējo preferenču sistēma;
- H. tā kā attiecībā uz Papua-Jaungvineju pagaidu nolīgumu piemēro kopš 2009. gada 20. decembra; tā kā nolīguma piemērošanu attiecībā uz Fidži Republiku sāks, tiklīdz būs saņemts Fidži Republikas paziņojums — vai nu par pagaidu piemērošanu, vai arī par ratificēšanu;
- I. tā kā turpinās sarunas ar visām 14 ĀKK Klusā okeāna valstīm par visaptverošu EPN;
- J. tā kā PEPN aptver visus svarīgākos preču tirdzniecības nolīguma noteikumus;
- K. tā kā šajā nolīgumā ietverto saistību ietekme uz attiecīgajām valstīm un Klusā okeāna reģionu var izrādīties sevišķi būtiska;
- L. tā kā PEPN ietekmēs turpmāko starp Papua-Jaungvineju un Fidži Salu Republiku un citiem tirdzniecības partneriem noslēgto nolīgumu darbības jomu un saturu, kā arī reģiona nostāju sarunās par EPN;
- M. tā kā uz Papua-Jaungvinejai un Fidži Salu Republikai bija ievērojams spiediens, pastīdzinot PEPN parakstīšanu;
- N. tā kā konkurence starp ES un Klusā okeāna valstu ekonomiku ir ierobežota, jo lielākā daļa ES eksporta ir preces, ko Klusā okeāna valstīs neražo, bet izmanto vai nu tiešam patēriņam, vai kā resursus vietējā rūpniecībā;
- O. tā kā zivsaimniecība un ar zivsaimniecību saistītās darbības un nozares uzrāda vislielāko potenciālu eksporta pieaugumam nākotnē, ja vien zivsaimniecības darbības notiks ekoloģiski ilgtspējīgā veidā;
- P. tā kā jaunajiem tirdzniecības noteikumiem ir jābūt izstrādātiem ar mērķi atbalstīt vietējo nozaru attīstību un pasargāt tās no resursu izzušanas un klimata pārmaiņām un tā kā šie noteikumi ir jāpapildina ar palielinātu atbalstu, nodrošinot ar tirdzniecību saistītu palīdzību;
- Q. tā kā ES stratēģijas tirdzniecības atbalstam mērķis ir stiprināt jaunattīstības valstu spēju izmantot jaunās tirdzniecības iespējas;

- R. tā kā ES un ĀKK valstis ir risinājušas sarunas par jaunām, uzlabotām un elastīgākām normām par izcelsmi, kuras sniegs būtisku labumu, ja tiks īstenotas pareizi, pilnībā ievērojot nolīguma mērķi, kā arī pienācīgi ņemot vērā šo valstu samazināto veiktspējas līmeni;
- S. tā kā atkāpes no izcelsmes noteikumiem pagaidu EPN aptver visu ražošanas ķēdi, no izejvielu ieguves līdz apstrādei, tirgū laišanai un eksportam;
- T. tā kā augsts pieprasījums pēc tunzivju produktiem nozīmē, ka tiem ir specifiskas īpašības, piemēram, strauja reaģēšana uz cenu izmaiņām, kā rezultātā tos starptautiskajā tirgū klasificē kā „jutīgus produktus”, un tas ir jāņem vērā visās tirdzniecības sarunās;
- U. tā kā Klusā okeāna rietumu un centrālās daļas zvejniecības komisija (*WCPFC*), starptautiskā organizācija, kas ir atbildīga par nodrošināšanu, lai zivju krājumi šajā areālā būtu ilgtspējīgi, ziņoja, ka trešās valstis, jo īpaši Ķīna, kuras veic ieguldījumus plaša mēroga rūpnieciskos projektos Papua-Jaungvinejā, kopš jauno izcelsmes noteikumu pieņemšanas ir ļoti palielinājušas savu zvejas kapacitāti šajā rajonā un ka tam ir tendence turpināties, palielinot risku par zivju krājumu pārmērīgu izmantošanu,
1. uzskata, ka tirdzniecības attiecībām starp šo reģionu un ES būtu jāveicina un jāpaplašina tirdzniecība, ilgtspējīga attīstība un reģionālā integrācija, vienlaikus sekmējot saimnieciskās darbības dažādošanu un nabadzības samazināšanu; norāda, ka PEPN ir jāveicina TAM sasniegšana;
 2. uzsver, ka PEPN sarunu ar Papua-Jaungvineju un Fidži pozitīvais iznākums parāda Eiropas Savienības lielo ieinteresētību turpināt ciešu un augsta līmeņa saimniecisko attiecību saglabāšanu ar Klusā okeāna valstīm; pauž cerību, ka šāds PEPN, kurš pašlaik aprobežojas ar divām valstīm, varētu būt par pamatu plašākam nolīgumam, kurā iekļautu citas Klusa okeāna reģiona valstis;
 3. uzsver, ka PEPN uzdevums ir saglabāt atvērtu tirgu Papua-Jaungvinejas un Fidži Salu Republikas eksportam un ļaut risināt sarunas par visaptverošu EPN, ja to vēlētos attiecīgās valstis;
 4. norāda, ka Papua-Jaungvineja un Fidži Salu Republika, kuras ir divas ĀKK Klusā okeāna valstis ar nozīmīgu eksportu uz ES, ir vienīgās Klusā okeāna reģiona valstu grupas locekles, kas līdz šim iesaistījušās šajā nolīgumā, bet pārējās šīs grupas valstis to nelielo preču tirdzniecības apjomu ar ES dēļ izvēlējās šo nolīgumu neparakstīt;
 5. atgādina — lai gan PEPN var uzskatīt par pirmo soli šajā procesā, juridiski tas ir pilnīgi patstāvīgs starptautisks nolīgums, kas nevar automātiski novest pie pilnīga EPN vai pie tā, ka visi sākotnējie PEPN parakstītāji paraksta visaptverošo EPN;
 6. atgādina ES iestādēm un valdībām, ka ne EPN noslēgšana, ne atteikšanās no tā nedrīkstētu novest pie situācijas, kad ĀKK valsts varētu nokļūt neizdevīgākā situācijā, nekā tā bijusi iepriekš saskaņā ar Kotonū nolīguma tirdzniecības noteikumiem;
 7. uzsver, ka Parlamenta varbūtēja piekrišana PEPN nenosaka jau iepriekš Parlamenta nostāju attiecībā uz piekrišanu visaptverošam EPN, jo noslēgšanas procedūra attiecas uz diviem dažādiem starptautiskiem nolīgumiem;

8. atgādina, ka īstens reģionālais tirgus ir būtisks PEPN sekmīgas īstenošanas pamats, un līdzīgi arī visu turpmāko pilnīgo EPN pamats, un ka reģionālā integrācija un sadarbība ir būtisks Klusā okeāna valstu sociālās un ekonomiskās attīstības priekšnoteikums; uzskata, ka īstenošanā tas ir jāņem vērā;
9. uzsver, ka īpašo noteikumu mērķis attiecībā uz normām par zivsaimniecības produktu izcelsmi ir attīstīt krasta apstrādes jaudas zivīm ĀKK Klusā okeāna valstīs, lai veicinātu vietējo nodarbinātību un ienākumus;
10. norāda, ka PEPN ir pavēris ceļu tādu rūpniecisku projektu attīstīšanai Papua-Jaungvinejā kā, piemēram, Klusā okeāna zvejas rūpnieciskā zona Madangā, kurā saskaņā ar iecerēm divu gadu laikā ir jāsarāžo vairāk nekā 400 000 tonnu tunzivju konservu;
11. šajā sakarībā pauž bažas un satraukumu par tādiem pasākumiem kā, piemēram, Papua-Jaungvinejas iestāžu nesenu veiktā vides tiesību aktu pārskatīšana, ar kuriem faktiski atsakās no prasības iesniegt vides ziņojumus šādiem projektiem un traucē prasījumu procedūru;
12. uzsver zivsaimniecības kā primārā nodarbinātības avota nozīmi sievietēm Klusā okeāna reģionā; uzskata, ka Komisijas pienākumam vajadzētu būt sniegt tehnisku, politisku un finansiālu palīdzību, lai uzlabotu nodarbinātības iespējas sievietēm Klusā okeāna valstīs;
13. ar bažām norāda, ka saskaņā ar *WCPFC* datiem trešās valstis ir palielinājušas savu zvejas kapacitāti šajos Klusā okeāna ūdeņos un ka tāpēc pastāv risks par nelegālu, neregistrētu un neregulētu zveju un pārmērīgu nozveju, kas neveicina vietējās zivsaimniecības nozares ilgtspējīgu attīstību;
14. uzsver — lai gan Papua-Jaungvinejai un Fidži ir ierobežota zvejas kapacitāte un tādēļ ierobežota pilnībā iegūto zivju piegāde un ierobežotas ir arī krasta apstrādes iespējas, Papua-Jaungvinejas aktīvi izmantotā atkāpe no normām par apstrādātu zivsaimniecības produktu izcelsmi šo valsti ir padarījusi par milzīga apjoma visdažādākās izcelsmes (Filipīnas, Taizeme, Ķīna, ASV, Austrālija utt.) pārstrādes centru tunzivīm; vērš uzmanību uz to, ka atkāpe no izcelsmes noteikumiem varētu izraisīt destabilizējošas sekas ES zivju pārstrādes un konservu rūpniecībai;
15. aicina Komisiju iesniegt Parlamentam ziņojumu par šiem Klusā okeāna valstu zivsaimniecības nozares īpašajiem aspektiem un par zivju krājumu pārvaldību Klusajā okeānā, tostarp ilgtspējīgas attīstības praksi; aicina Komisiju uzsākt konsultācijas, kas paredzētas PEPN pievienotā II protokola 6. panta 6. punkta d) apakšpunktā, un uzdot apturēt īpašo režīmu attiecībā uz izcelsmes noteikumiem gadījumā, ja novērtējuma ziņojums liecina par destabilizējošu ietekmi uz ES zivju apstrādes un konservu rūpniecību;
16. mudina Fidži pieņemt starptautiskās sabiedrības ieteikumus un īstenot labas pārvaldības pasākumus; uzskata, ka ar šādiem pasākumiem varētu panākt finansiāla atbalsta izmaksāšanu Fidži cukura nozarei; atzīst, ka šie līdzekļi ir ārkārtīgi nepieciešami, lai atbalstītu cukura nozari, kura ir galvenais nodarbinātības avots Fidži;
17. ierosina elastīgu, asimetrisku un pragmatisku pieeju notiekošajās sarunās par visaptverošu EPN; uzstāj, ka visaptverošajā EPN ir jāiekļauj nodaļa par attīstības

sadarbību;

18. norāda, ka šis nolīgums var ietekmēt arī attiecības starp Klusā okeāna reģionu un tā tuvākajiem un lielākajiem tirdzniecības partneriem Austrāliju un Jaunzēlandi un ka ir jānodrošina, lai pašreizējā nolīguma noteikumi neradītu šķēršļus turpmākiem tirdzniecības nolīgumiem ar šīm valstīm;
19. atgādina, ka EPN ne tikai pēc tā struktūras un satura, bet arī pēc tā īstenošanas veida un būtības ir jābūt tādām, ar ko atbalsta Klusā okeāna valstu attīstības mērķus, politikas pamatnostādnes un prioritātes;
20. atgādina, ka 2007. gada oktobrī tika pieņemta ES Tirdzniecības palīdzības stratēģija ar apņemšanos līdz 2010. gadam palielināt ES kolektīvo ar tirdzniecību saistīto palīdzību līdz EUR 2 miljardiem gadā (EUR 1 miljards no Kopienas un EUR 1 miljards no dalībvalstīm); uzstāj, ka Klusā okeāna reģionam no šā atbalsta ir jāsaņem atbilstoša un taisnīga daļa;
21. prasa drīz noteikt un nodrošināt daļu no tirdzniecības atbalsta resursiem; uzsver, ka šiem līdzekļiem vajadzētu būt papildu resursiem un tos nedrīkst iegūt, vienkārši pārdalot Eiropas Attīstības fonda (EAF) finansējumu, un ka mērķim, kādam šie līdzekļi piešķirti, ir jāatbilst Papua-Jaungvinejas un Fidži Salu Republikas, kā arī plašākā Klusā okeāna reģiona prioritātēm, tie jāsaņem paredzētajā termiņā un saskaņā ar valstu un reģionu attīstības stratēģisko plānu īstenošanas grafikiem;
22. aicina Komisiju, ņemot vērā 2007. gada septembrī pausto Padomes apņemšanos saistībā ar nolīgumu par intelektuālā īpašuma tiesību tirdzniecības aspektiem (*TRIPS*) un piekļuvi medikamentiem, ekonomisko partnerattiecību nolīgumā (EPN) nerisināt sarunas par tiem *TRIPS-plus* noteikumiem, kas skar sabiedrības veselību un zāļu pieejamību, atturēties pieprasīt pilnībā ievērot līgumu par sadarbību patentu jomā un līgumu par patentu tiesībām vai piekrist to noteikumiem, atturēties iekļaut Direktīvas 2004/48/EK¹ noteikumus un EPN neievieš sodus, piemēram, par neoriģinālo datubāzu aizsardzību;
23. apliecina pastāvīgu atbalstu visaptverošam EPN starp ES un Klusā okeāna valstīm; piekrīt, ka sarunās ir jāapspriež šādi galvenie jautājumi:
 - 1) intelektuālā īpašuma tiesības, kas attiecas ne tikai uz rietumu tehnoloģiskajiem artefaktiem, bet arī uz tradicionālajām zināšanām;
 - 2) valdības iepirkumu procedūras pārredzamība, kurā atvērtība ES uzņēmējiem sāktos no tāda atskaites punkta, kurš atbilst Klusā okeāna valstu vajadzībām;
 - 3) darba vīzas, kas jāpiešķir Klusā okeāna valstu pilsoņiem vismaz uz 24 mēnešiem, lai viņi varētu strādāt par „aprūpes sniedzējiem” vai līdzīgos darbos;
24. tomēr pieprasa, lai Komisija turpinātu strādāt pie tā, lai nolīgums kļūtu visaptverošāks, un meklētu pieejamas un dzīvotspējīgas alternatīvas, kas garantētu tirgus pieejamību saskaņā ar PTO noteikumiem, radoši izmantojot visas tajos pieejamās elastības iespējas, tostarp atbrīvojumus tām valstīm, kuras nevēlas piedalīties PEPN vai pilnīgajā EPN, vai nevienā no tiem;

¹ OV L 157, 30.4.2004., 45. lpp.

25. uzskata, ka saskaņā ar visaptverošu EPN vajadzētu izveidot parlamentāru komiteju nolīguma īstenošanas uzraudzībai un ka no EP puses tās sastāvam būtu jāatbilst *CARIFORUM* un ES Apvienotās parlamentārās komitejas sastāvam;
26. uzsver, ka gan PEPN, gan visaptverošajā EPN būtu jāiekļauj pārskatīšanas klauzula, kurā paredz neatkarīgu vispārējās ietekmes novērtējumu, tostarp ekonomisko, sociālo un ekoloģisko ietekmi, kā arī īstenošanas izmaksas un sekas, un kas veicams trīs līdz piecus gadus pēc nolīguma parakstīšanas; uzsver, ka PEPN, un pēc tam EPN, pārskatīšanas klauzulā jābūt noteikumam, ka visi parakstītāji ir tiesīgi šo klauzulu piemērot, pamatojoties uz iepriekš minēto ietekmes novērtējumu; pieprasa, lai Eiropas Parlaments un Klusā okeāna valstu parlamenti tiktu iesaistīti nolīguma pārskatīšanā;
27. šajā sakarībā atbalsta Komisijas apņemšanos nodrošināt, lai turpmākajos EPN šī atklātā atkāpe no noteikumiem par izcelsmi būtu izņēmums, nevis norma;
28. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, dalībvalstu un ĀKK valstu valdībām un parlamentiem, ĀKK un ES Padomei un ĀKK un ES Apvienotajai parlamentārajai asamblejai.